

[Ole Donner]

tavshedspligt, og at statsrevisorerne derfor ikke kan komme ind og se på regnskaberne. Vi mener, at det er overordentlig betænkeligt at oprette sådanne selskaber, og hvis de bliver oprettet, må det i hvert fald sikres, at statsrevisorerne har mulighed for at komme ind og se på regnskaberne, så det håber vi at ministeren vil give tilsagn om.

Arne Melchior (CD):

Det foreliggende lovforslag flytter hverken bjerge eller undersøiske rev og bringer, som jeg tillod mig at sige ved den forrige førstebehandling den 24. oktober 1990, ikke noget broprojekt 10 cm frem. Vi tillægger derfor fra CD ikke lovforslaget nogen særlig stor betydning, men vi har fortsat den skepsis, som blev udtrykt i vores ordførertale den 24. oktober, som jeg ikke er i tvivl om at ministeren og hans embedsmænd har læst forud for genfremsættelsen.

Belært af, hvad jeg har hørt i de senere minutter, vil jeg godt sige til ministeren, at det må være påfaldende for ham, at tre helt forskellige partier – ja, alle partier er jo mere eller mindre forskellige, men meget forskellige partier – nemlig SF, Fremskridtspartiet og CD, er yderst skeptiske. Det forekommer ikke hver dag i en folketingssamling, at de tre partier er enige om noget særlig vidtgående. Når kritikken kommer fra tre så forskellige partier med så forskellige målsætninger og udgangspunkter, må det sige ministeren et eller andet om, at han godt kunne gå i tænkeboks.

Jeg skal så sætte fingeren på det ømmeste punkt, selv om det altså er en gentagelse af, hvad der blev sagt i oktober: Der står minsanden på ny – tænk, at en hel stab af dygtige eksperter har kunnet få sig til at skrive det en gang til! – at der ikke ydes statsgaranti for betaling af renter og afdrag samt øvrige løbende forpligtelser vedrørende disse lån, og at statskassen ikke garanterer for selskabernes økonomiske forpligtelser.

Jeg spurgte trafikministerens forgænger i oktober, om han virkelig kunne mene det. Selskabet vil være et datterselskab af et 100 pct. stats-ejet selskab, og vi kan også læse i forslaget, at medlemmerne af bestyrelsen beskikkes af trafikministeren, der ligeledes skal godkende både vedtægter og forretningsorden, og så vil man bilde Folketinget ind, at staten ikke garanterer for selskabets forpligtelser. Det skal altså i te-

orien kunne gå fallit eller skyldte penge væk længere, end man kan være bekendt, uden at staten skulle kende noget til det, selv om den ejer selskabet 100 pct. og bestemmer rub og stub og kontrollerer hvert ind- og udgående brev.

Ministerens forgænger svarede mig sidst meget elskværdigt, at med hensyn til spørgsmålene fra min side ville ministeren søge dem belyst så grundigt som overhovedet muligt, og at han stillede sig til rådighed på enhver måde under det kommende udvalgsarbejde.

Nu er der altså gået nogle måneder, og den nye trafikminister – og til lykke med ham! – har jo allerede fået en vis rutine i sit arbejde, og han har for øvrigt siddet i Trafikudvalget i mange år forud for dette. Jeg forventer derfor, at ministeren nu ikke siger til mig, at det kan vi kigge på under udvalgsarbejdet, men at han giver mig et svar på, om han måske bare har gjort sig den ulejlighed at spørge sine dertil uddannede og ansatte embedsmænd, om noget sådant, som her er påstået over for Folketinget, overhovedet selv i teorien kan lade sig gøre. Jeg afventer med stor interesse svaret på dette ikke helt nemme spørgsmål.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg skal i lighed med Det Radikale Venstres ordfører ved den tidligere behandling af denne sag give udtryk for, at vi er positivt stemt over for den opgave, der her er beskrevet, idet vi dog har en række betænkeligheder af samme karakter som dem, der er nævnt indtil nu.

Det fremgik klart af hr. Larsen-Ledets ordførertale ved førstebehandlingen sidst, at netop udskillelsen af et datterselskab voldte problemer, og at det var en væsentlig forudsætning for Det Radikale Venstre, at disse problemer ved udskillelse af et datterselskab blev helt klarlagt, således at der ikke kan rejses den tvivl om sammenhængen, der i øvrigt tidligere har været rejst, især sidst af hr. Arne Melchior.

Det Radikale Venstre er positivt stemt over for, at denne sag bliver undersøgt grundigt, og dersom det viser sig muligt klart at adskille de to elementer, altså klart at afgrænse datterselskabet, vil vi ikke sætte os imod, at man kan anvende den ekspertise, som alle jo er enige om er opbygget omkring Storebælt, til nye formål.

Afslutningsvis skal jeg sige, at man måske kunne nære en vis undren over, at partierne